丽

भस्मोइतमुपेयात् ॥ ३४ ॥ ण गार्कपत्यादिभ्यो भस्मोइत्य यत्र राशिः कृतो भवित तत्समीपं गहेत् । स्रत्रोपस्थानं चोपस्थेयस्य मनसा वाचा कर्मणा चाराधनम् । ततस्रात्रोपस्थानस्योपक्रमे ब्राह्मणे स्राह्वनोयादीनां यदिन्द्रादिद्र-पवमुक्तम् तद्वाऽरृष रवेन्द्र इत्यादिना (५-३-२-३) तद्त्रोपस्थानकाले रतेषा-मिन्द्रादिद्रपवेन चित्तनार्थम् । दिन्तणाग्रेमनसोपस्मरणविधानादितरेषां वाचापि स्राराधनं कार्यमिति प्रतीयते ततस्रोन्द्रायाह्वनीयाय नम इत्युक्ताह्वनीयं नमस्कुर्यात् यमाय राज्ञे गार्ह्यत्याय नम इति गार्ह्यत्यं नमस्कुर्यात् नडाय निषधायान्वाहार्ययचनाय । नम इति दिन्नणाग्रिं मनसैव न तु वाचा स्रनन्नते सांगमनाय सभ्याय नम इति सभ्यम् स्रते पांसवाय भस्मोद्वापाय नम इति भस्मराशिं नमस्कुर्यादिति रत्रच तत्तद्वपस्थानकालऽर्व ।

स्वयं वा तुङ्गयात् ॥३५॥३) सर्वदा स्वयमेव वाग्निक्तेत्रं तुङ्गयात् ग्रन्यो वा विकल्पेन ।

उपवसये नियमः ॥३६॥ उपवसयशब्देन पौर्णामास्यमावस्येऽउच्येते ३) । तत्र स्वयमेव हते रात्री ग्रिग्निहोत्रं तुद्धयादित्ययं नियमः ५) । सूतके मृतके ऽपि तत्कालमेव स्नावा स्वयमेव होमः कार्यः ॥ ॥ पश्चदशी कण्डिका ॥ १५॥

इति श्रीश्रीत्रिरग्निचित्सम्राद्रस्थपितमहायाज्ञिकश्रीप्रजापितसुतेन याज्ञिकदेवदत्तकृते कात्यायन-सूत्रव्याख्याने चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ॥ ग्रथ पद्यतिः ॥

म्रायं प्रातर्हीमे विशेष उच्यते । यज्ञमानेनोद्धरेत्युक्ते अनुदिते प्रातर्ग्निक्षोत्रक्षो-मार्थं गार्ह्वपत्यादितराग्न्योरुद्धरणम् । अनुदित एव संध्यामुपास्य क्षोमः कर्तव्यः । य एव रात्रौ संचर्गे गृक्षीतः स एव प्रातरिति सम्प्रदायः । पर्युक्षणं प्राक्संस्यमेव धारापि प्राक्संस्यवे न सायंक्षोमवत्प्रत्यक्संस्यमेतद्भ्यम् । उन्नेष्यामीत्यस्य

१) सायम्प्रातः प्रातःशब्दाभावात् प्रातरेवेति कर्कः Mahâd. २) नैषधाया॰ २० ३) यावड्डीवमग्निहोत्रम् वाध्यरिति Mahâd. ३) Thus Mahâd. १ उच्यते २ See ११.१.७.३. ५) सामगे यड्मानेऽध्यरित जुङ्गयात् तक्षावायामनाम्नातवात् Mahâd. ६) ॰त्यादित्यग्न्यो॰ १०